

cessit inde: et secuti sunt eum multi: et curauit eos omnes. Et precepit eis ne manifestum eum faceret: ut adimpleretur quod dictum est per ysaiam prophetam dicentem. Ecce puer meus quem elegi: dilectus meus in quo bene complacuit anime mee. Quia spiritum meum super eum: et iudicium gentibus nuntiabit. Non contendet neque clamabit: neque audiet aliquis in plateis vocem eius. Arundinem quassatam non confringet: et lignum fumigans non extinguet: donec eliciat ad uictoria iudicium: et in nomine eius gentes sperabunt. Tunc oblatus est ei demonium habes tecum et mure? et curauit eum ita ut loqueretur et uideret. Et stupebant omnes turbe: et dicebant. Nunquid hic est filius dauid? Pharisei autem audientes dicebant. Hic non est hic demonum: nisi beelzebub princeps demoniorum. Ihesus autem sciens cogitationem eorum dixit eis. Quare regnum diuinitus contra se desolabitur: et omnis ciuitas uel domus diuisa contra se non stabit. Et si sathanas sathanan eicit: aduersus se diuisus est. Quomodo ergo stabit regnum eius? Et si ego in beelzebub eicio demonum: filij uostri in quo eiciunt? Ideo ipsi iudices erunt uestri. Si autem ego in spiritu dei eicio demonum: igitur peruenit in uos regnum dei. Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis et uasa eius diripere: nisi prius alligauerit fortem? Et tunc domum illius diripiet. Qui non est in mecum contra me est: et qui non congregat mecum spargit. Ideo dico uobis: omne peccatum et blasphemia remittetur hominibus: spiritus autem blasphemie non remittetur. Et qui cumque dixerit uerbum contra filium hominis: remittetur ei: qui autem dixerit contra spiritum sanctum

non remittetur ei: neque in hoc seculo: neque in futuro. Aut facite arborum bonam et fructum eius bonum: aut facite arborum malam: et fructum eius malum. Siquidem ex fructu arborum agnoscitur. Progenies uiperarum: quomodo potestis bona loqui cum sitis mali? Et abundantia enim cordis os loquitur. Bonus homo de bono thesauro profert bona: et malus homo de malo thesauro profert mala. Dico autem uobis: quoniam omne uerbum otiosum quod locuti fuerint homines: reddent rationem de eo in die iudicii. Ex uerbis enim tuis iustificaberis: et ex uerbis tuis condemnaberis. Tunc responderunt ei quidam de scribis et phariseis dicentes. Magister: volumus a te signum uidere. Qui respondens ait illis. Generatio mala et adultera signum querit: et signum non dabitur ei nisi signum ione prophete. Sicut enim fuit ionas in uentre ceti tribus diebus et tribus noctibus: sic erit filius hominis in corde terre tribus diebus et tribus noctibus. Vixi nimirum surgent in iudicium cum generatione ista: et condemnabunt eam: quia penitentiam egerunt in predicatione ione. Et ecce plusquam iona hic. Regina austri surget in iudicio cum generatione ista et condemnabit eam: quia uenit a finibus terre audire sapientiam salomonis. Et ecce plusquam salomon hic. Cum autem immundus spiritus egerit ab homine ambulat per loca arida: querens requiem et non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domum meam unde egiui. Et uentus inuenit eam vacantem scopis mundatam et ornata. Tunc uadit et assumit septem alios spiritus secum nequiores se: et incurrentes habitant ibi: et fiet nequissima hominis illius: peiora prioribus. Sic erit et

generationi huic pessime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius et fratres stabant foris: querentes loqui ei. Dixit autem ei quidam. Ecce mater tua et fratres tui foris stant: querentes te. At ipse respondens dicens sibi ait. Que est mater mea: et qui sunt fratres mei? Et extendens manum in discipulos suos dixit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicumque enim fecerit uoluntatem patris mei qui in celis est: ipse meus frater soror et mater est. **XII**

In illo die egrediens ihesus de domo sedebat secus mare: et congregate sunt ad eum turbe multe: ita ut in nauiculam ascendens sederet: et omnis turba stabat in litore: et locutus est eis multa in parabolis dicens. Ecce egredietur qui seminat seminare. Et dum seminat quedam ceciderunt secus uiam: et uenerunt uolucres et comederunt ea. Alia autem ceciderunt in petrosa ubi non habebat terram multam: et continuo exorta sunt quia non habebat altitudinem terre. Sole autem orto effluuerunt: et quia non habebat radicem aruerunt. Alia autem ceciderunt in spinas: et reuerunt spine et suffocauerunt ea. Alia autem ceciderunt in terram bonam: et dabant fructum: aliud triticeum: aliud segesimum: aliud triticinum. Qui habet aures audiendi audiat. Et accedentes discipuli dicebant ei. Quare in parabolis loqueris eis? Qui respondens ait illis. Quia uobis datum est nosse mysteria regni celorum: illis autem non est datum. Qui enim habet dabitur ei et abundabit. Qui autem non habet: et quod habet auferetur ab eo. Ideo in parabolis loquor eis: quia uidentes non uident: et audientes non audiunt neque intelligunt: et adimplentur eis prophetia ysai dicentis.

Audiu audieris: et non intelligeris: et uidentes uidebitis et non uidebitis. Intratum est enim cor populi huius et auribus grauiter audierunt: et oculos suos claustrum: nequando uideant oculis: et auribus audiant: et corde intelligant: et conuertantur et sanentur. Vester autem beati oculi quia uident: et aures uestrae quia audiunt. Amen quippe dico uobis: quia multi prophete et iusti cupierunt uidere que uideris et non uiderunt: et audire que auditis et non audierunt. Vos ergo audite parabolam seminantis. Quis qui audit uerbum regni et non intelligit: uenit malus et rapit quod seminatum est in corde eius: hic est qui secus uiam seminatus est. Qui autem super petrosa seminatus est: hic est qui uerbum audit: et continuo cum gaudio accipit illud. Non habet autem in se radicem: sed est temporalis. Facta autem tribulatione et persecutione propter uerbum: continuo scandalizabitur. Qui autem est seminatus in spinis: hic est qui uerbum dei audit: et sollicitudo seculi istius et fallacia diuitiarum suffocant uerbum: et sine fructu efficitur. Qui uero in terra bona seminatus est: hic est qui audit uerbum et intelligit et fructum affert: et facit aliud quidem centesimum: et aliud autem sexagesimum: aliud uero triticeum. Alia parabola proposuit illis dicens. Simile factum est regnum celorum homini qui seminauit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines: uenit inimicus eius et superseminauit zizania in medio tritici: et abiit. Cum autem reuisset herba et fructum fecisset: tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem serui patriarcharum dixerunt ei. Domine: nonne bonum semen seminasti in agro tuo: